

El Congost

Redacció i Administració
Passeig Oliveres, núm. 2

PUBLICACIÓ BI-MENSUAL
ANY 3 — La Garriga, 18 agost de 1935 — NÚM. 61

Subscripció: Un any, 6 ptes.
Número solt, 20 CENTIMS

Les nostres joventuts

Heus ací la que podríem qualificar de *gran setmana*, de setmana rublerta de promeses i sadollada d'esperances en l'esdevenidor del nostre país; la Segona Setmana d'estudis de la Federació de Joves Cristians de Catalunya, que s'ha celebrat entre els dies 25 i 28 de juliol darrer, amb un entusiasme i amb una concurrència com mai no havíem vist en les obres d'Acció Catòlica de la nostra terra.

A uns els haurà passat inadvertida aquesta Setmana d'estudis, aqueferats en les seves obligacions habituals; altres, no l'hauran estudiada prou; d'altres, encara, no s'hi hauran fixat perquè és lliuraven als frontois de la política. Però ¿quina obra hi ha que més plaent ens pugui ésser que l'obra de formació de les joventuts segons l'esperit cristià i pairal? ¿En quina tasca podem posar més altes i més ben fonamentades esperances?

La Segona Setmana d'estudis ha estat una cosa seriosa des de tots els punts de vista: ponències ben preparades; discussions portades a cap amb seny i amb esperit vibrant; absència de forma parlamentària; i tot sadollat per un *bonus odor Christi* que encantava.

Calia veure aquells centenars de joves, seleccionats entre totes les classes socials de Catalunya, discutir i resoldre qüestions transcendents, ben allunyats de tot apassionament petit, amb l'esguard ben profund per a copsar el sentit de la vida cristiana. Quina diferència entre aquesta joventut que cerca posició en totes les coses transcendents i la frivolitat de certes joventuts estrictament polítiques, l'únic objectiu de les quals és manta vegada la conquesta de la posició personal!

Per això hem dit que la nostra joventut constitueix la fermança més decidida de les conquestes cristianes del demà; ni sentit partidista, ni enlairament personal, ni enveges i baixes posicions psicològiques s'han destacat entre aquests joves, amics de la Jerarquia, obediènts a tota llei de disciplina, sadollats de profunditat d'esperit i d'alta esguard. El dia de demà aquests homes seran llançats pel vertigen del viure al món dels negocis, del treball, de la direcció de la cosa pública, i arreu portaran el seu foc de cristians i la rectitud d'ètica que el Cristianisme comporta.

Quin guany no representa aquesta joventut damunt d'aquelles joventuts de darreries del dinou i de començaments del vint, educades en escoles liberals, d'un catolicisme tot just exterior, que creïen que fer de catòlic era oir una Missa de dotze mal oïda i que tractaven de separar curosament la vida pública de tota actuació social i privada! Aquella feblesa ja ha passat per no tornar; i les joventuts d'avui creixen amb més gran esperit de sinceritat, de cara a Déu o al món, però sempre noblement, fortament, integralment. Volen viure la vida sencera, no pas per meitats; i els fejecistes la volen viure amb sentit pregon dels seus problemes més importants.

El fejecisme agrupa ja milers d'homes joves a la nostra terra. Però, tot i ésser un mèrit el nombre, no és el principal. Aquest radica en les seleccions que arreu ha sabut formar a base de la seva educació integral, que comprèn des de la pietat més fonda fins a la il·lustració amb el cercle d'estudis i la formació física amb l'esport. I les seleccions són les que dominen el món, avui com sempre. Quan aquests milers de joves cristians s'hagin incorporat a la nostra vida pública decididament, quin esdevenidor no li espera a la nostra Catalunya!

Fem vots perquè la gran tasca continuï, sense ambicions ni esperit de capelleta, d'aquest esperit que tan minúscules fa moltes coses de la nostra terra, dissortadament. Què tots considerin que han donat un gran pas amb aquesta Setmana d'estudis, que haurà d'ésser seguida per altres Setmanes, per tota mena d'altres actuacions, actuacions que esguardarem embadalits i amb l'admiració consegüent els qui, ja no essent massa joves, podem contrastar la diferència entre ells i els d'ahir, tot feblesa, tot dubte, tot incertitud i manca de convicció.

Què Déu segueixi beneint l'obra, mentre nosaltres procurem rodejar-la d'una atmosfera de càlida simpatia. Les grans conquestes no són pas per als caràcters molls, sinó per als joves de tremp esforçat i fidels a la seva doctrina, a la qual ofrenen el do del sacrifici i del dolor del treball diari i fins de la santa contrarietat que trempa el ferro novell i el fa esdevenir acer pur i intrencable.

ADOBS DE
BARRAU Y C.^{ia}

REPRESENTANT

X. Albó i Molins

PATATES - CEREALS - DESPULLES

BARCELONA: Via Laietana, 48 - 5.ª nt 2.ª
Llotja: Taula núm. 83 - Telèfon, 21566

VIC: Telèfon, 56

Ll. Fortuny Fauria

Sastre

Trajos estan extra a mida

120 ptes.

Banys, núm. 7 — Telèfon, 9
LA GARRIGA

Productes de Bellesa i Tocador
de les millors marques
nacionals i estrangeres

Perfumeria Fémina

SECCIO DE
PERFUMERIA A RAIG

Antoni Llanas

Passeig de Gràcia, 47 - (Xamflà Aragó)
Telèfon, 77.103
BARCELONA

Banca Arnús

Successora d'Evarist Arnús

Realitza tota classe d'operacions
de Banca i Borsa

Sucursal de Granollers:
Plaça Perpiñà, 18 i 19

Fets i comentaris

Festa Major — Les festes religioses de festa major resultaren amb l'acostumada solemnitat tradicional. Al vol de l'Església, quedaren instal·lades una sèrie de tendes de joguines, cavallets, tir al blanc, retratistes, xurreries, etc., tantes com en cap any s'hi havien vist; foren naturalment les delícies de la mainada..... i també d'algun de gran. Els envelats es vegeren molt concorreguts pels garriguencs, estiuejants i gent de les poblacions veïnes. La pluja cuidà de deslluir algun dels actes anunciats. Al camp de fútbol, es jugaren els partits corresponents. Els equips locals s'adjudicaren les dues copes en litigi. El castell de focs d'artifici coronà dignament les festes.

Proveu l'exquisit i deliciós FLAM CALLIS

Necrològiques — Sobtada malaltia s'endugué a millor vida a Teresa Girbau Aymerich (a. C. s.). Les circumstàncies de la seva mort l'han feta molt més sentida. L'acte de l'enterrament i funerals palesà les moltes amistats que s'havia captat en el nostre poble. Rebín una mostra del nostre sentiment els seus familiars.

Proveu l'exquisit i deliciós FLAM CALLIS

Excursió a Bèlgica — Demà dilluns, sortiran cap a Lourdes, París i Bruselles, nou garriguencs que prenen part en l'excursió que la Federació de Joves Cristians de Catalunya ha organitzat amb motiu de de l'exposició internacional d'aquella última ciutat i del Congrés Jubilar de la Joventut Obrera Cristiana.

Pluges — Durant els dies de la festa major i altres que succeïren, caigué damunt de la població una gran quantitat d'aigua. Com sempre en aquests casos, la cosa costà un seguit d'exclamacions per a tots els... disgustos.

Proveu l'exquisit i deliciós FLAM CALLIS

D'estiueig — Aquests dies el nostre poble presenta l'aspecte de la màxima afluença de forasters estiuejants. Què tinguin una feliç estada!

De Calella — Un grup de fejocistes calellencs visitaren dies enrera el nostre poble, restant altament complaguts de l'acolliment que obtingueren.

Impressions de viatge

Capvespre en la ciutat de Marsella. Carrers bull·liciosos. Cirabotes i venedors ambulants. Torra de Babel. Intèrpretes.

En el restaurant on ens trobem, circulen davant els nostres ulls individus que, familiaritzats amb els noms geogràfics, sortits del pol secular de les normes establertes i perden a la vegada la noció del temps i de la distància, han concebut el món com una gran ciutat amb ravals diversos.

Xinesos greus i despreciatius, abillats amb trajes de seda brodada; japonesos seguint el so d'un tango i esforçant-se a ballar-lo, com infants aplicats; anglesos vermells de cara, amb posició d'estar per casa, meravellant-se que la minuta del restaurant estigui rellactada en francès; turcs caraplens i indefinibles.....

Mariners americans amb els trajes dels cinemes de Califòrnia, bevent d'una manera desesperada, mentre un d'ells, que s'ha fet l'amo del jazz, desperta de l'ensomni entre el petament salvatge dels palets i el xoc dels címbals.

Sortim a fora, la nit està agitada. Respirem l'animació dels carrers il·luminats. Empentes a les voravies, estridents bocines dels taxis, cridament dels venedors de periòdics.

Remoreig d'alguns mariners que titubegen vora la mar, cercant els acords d'una cançó, a la llum de les estrelles.

Dominant-ho tot, fortor de port. Conjunt de fusta mullada, de cordes humides i de carbó.

Evocació. Recordances colorades per la transposició. Mal humor, tal volta.....

I la sensació extravagant que una part d'aquesta multitud bellugadissa i il·lògica, està constituïda per milers d'àtoms, individus que semblants a les estrelles, es creuen en un moviment immutament format i tal volta no tornen a trobar-se mai més.

F. CALLIS P.

● **Narcís Dalmau**

Transports amb automòbil

Calçats J. Guardis

LA GARRIGA

LA NOSTRA

FULL FEMENI

Tafaneria

Semblà fet a posta! Així que la Roser, des del seu balcó, estirà el coll i es posà de puntetes per veure'l millor, al nou veí se li ocorregué de guaitar cap allà on ella era i, és clar, la va atrapar amb aquella posició tan comprometedora. No és que sigui cap mal l'ésser una mica tafanera, però la Roser se n'avergonyí d'allò més i aquell vespre no pogué pas resar l'*A Déu m'encoman* amb devoció, per més que s'hi esforçà. No més un pensament li botzinejava:

—Vès! Què devia haver pensat el veí nou!....—

L'endemà no gosà sortir al balcó, i això que li agradava tant, abans de ficar-se al llit, d'estar-s'hi una estoneta!

Un dia es trobà pel carrer amb el nou veí. Això no té res d'extrany, ben al contrari, és la cosa més natural del món, tractant-se de dues persones veïnes. Ara, que la vermellor que la Roser, en veure'l, sentí que li cremava la cara, ja no hauria estat tan natural i comprensible per qui no hagués sabut el cas vergonyós d'aquell vespre.

Però encara passà una altra cosa més extraña. Un altre vespre, quan la Roser — que ja s'havia decidit a reprendre la seva costum de sortir al balcó — ja feia una miqueta que hi era i, casualment, — tan se val — es girà a guaitar cap a la finestra de la casa del costat, atrapà al jove veí amb una posició tant o més comprometedora que la seva, del primer dia. I això que hom diu que els homes no són tan tafaners com les dones! No més que ell, en lloc d'avergonyir-se'n, quan la va trobar pel carrer, li va semblar

millor, de mostrar-se'n satisfet, somrient tot amable. D'això n'havia de venir, naturalment, una certa amistat, que en trobar-se agermanada per un mateix pensar i sentir, passà per les transformacions ordinàries, que imposa el voler fer junts el camí de la vida.

I mireu quin acudit li vingué, a la Roser, mentre rebia la benedicció de Déu, al costat del seu estimat! De segur, que cap dels familiars, ni convidats, ho hauria sospitat! Doncs, regregrà a la seva Patrona, perquè li havia donat el defecte de la tafaneria, al qual atribuïa ella el fonament — ara no pas gens avergonyidor — de la seva felicitat.

A.

Nou horari de trens

DESCENDENTS			ASCENDENTS		
Vich	La Garriga	Barña	Barña	La Garriga	Vich
6.05	6.41	7.35	5.00	5.49	6.28
7.05	7.39	8.35	6.00	7.00	7.50
8.00	8.40	9.35	7.00	7.56	8.35
9.00	9.34	10.30	7.45	8.42	9.21
10.40	11.14	12.00	8.00	9.07	9.57
11.03	11.41	12.35	10.30	11.29	12.07
13.10	13.46	14.37	12.00	12.56	13.35
14.12	14.46	15.37	13.00	14.00	14.40
15.58	17.03	18.15	14.00	14.47	15.27
17.00	17.34	18.30	15.20	16.14	16.54
17.57	18.40	19.45	17.00	17.56	18.37
18.39	19.29	20.30	18.00	18.58	19.35
20.05	20.42	21.35	19.30	20.30	21.13
20.28	21.09	22.00	20.30	21.25	22.00

ALS INFANTS

PAGINES D'HISTORIA

LA INFANTESA DE JAUME I

Tot petit, el rei Jaume havia restat sense pare ni mare. El seu pare, com hem dit, havia mort a la batalla de Muret; la seva mare havia mort a Roma, on havia anat a veure el papa Innocent III. I ell era en poder de Simó de Montfort, el terrible cabdill de la Croada contra les terres del Llenguadoc, el vencedor de Pere el Catòlic.

Sembla estrany que un infant tant petit pogués tenir enemics; però al món no manca mai gent dolenta i ambiciosa, i Jaume va haver d'experimentar-ho des del bressol; una vegada, mentre hi dormia, algú, no se sap qui, pel sostre de la cambra on era, li va tirar una pedra molt grossa, per a esclafar-li el cap. Miraculosament va salvar-se, perquè la pedra va caure molt arran del bressol.

No és estrany, doncs, que la seva mare Maria de Montpeller, que era molt bona, visqués sempre amb por que no fessin mal al seu petit, i el vetllés i l'amanagués i el voltés d'amor. Però el pobre infant no havia pogut sentir gaire temps l'escalf de l'amor maternal: el seu pare, a fi d'obtenir l'amistat de Simó de Montfort, l'hi havia lliurat en penyora.

I ara esdevenia rei, per mort del seu pare; i era un rei de cinc anys, voltat d'amenaces, presoner de Simó de Montfort. Els catalans, però, van reclamar-lo i van guerrear contra els francesos, i van demanar al papa Innocent III que ordenés al de Montfort la seva restitució. I aquest, després d'algunes dilacions, hagué de lliurar-lo.

Però ¿podia un nen de sis anys posar-se a governar com a comte de Barcelona i rei d'Aragó? Calia esperar que fos més gran, i mentrestant fou encomanada la seva guarda als frares templers, i fou dut al castell de Montçó, un castell molt fort que hi ha a l'extrem de Catalunya, cap a Ponent, tot voltat de terres severes.

Hi va restar tres anys. Els templers, que eren una milícia fundada per a lluitar contra els infidels, li parlaven sovint dels sarraïns, i el rei sentia créixer i arrel·lar en el seu cor la decisió de lluitar contra ells i conquerir-los molts territoris. ¿Què vegades, amb el seu cosí el comte Ramon Berenguer de Provença, que era una mica més gran que ell i estava també al castell de Montçó, jugaven a batalles contra els moros! I mirant els camps, de dalt estant de les muralles espesses, aquell rei de set o vuit anys, sentia ànsies de sortir aviat de la seva reclusió, i anar terres enllà fins a les fronteres dels seus regnes i entrar en països sarraïns.

Si ell tenia ganes de sortir de Montçó, molts magnats i prohoms de Catalunya i Aragó sentien ganes que en sortís. Però com que eren dividits entre ells i es combatien, els de cada bandositat volien que se n'anés amb ells. A la fi, un dia, a l'alba, que tot just clarejava, Jaume va sortir del castell que l'havia guardat durant tres anys. L'esperaven els seus cavallers, i el rei, nin com era, va muntar a cavall. En previsió que els de la bandositat contrària els ataquessin, un cavaller li va deixar una peça d'armadura que se'n diu goní, i el rei va vestir-se-la per primer cop. Començava la seva vida de guerrer. I no tenia més de nou anys.

Des de llavors, l'existència de Jaume llisca en contínues lluites. Així, des de petit, es formà el seu caràcter, i així comença a adquirir el seu instint i els seus coneixements de gran capità, que el portaran a ésser un gran conqueridor. Però les seves primeres lluites guerreres no són contra els sarraïns, com ell havia somniat: han d'ésser contra alguns nobles turbulents que veient-lo encara nen es pensaven que no havien d'obeir la seva autoritat i que podien fer el que volien, que no era sinó mal.

En aquestes lluites, Jaume, sense experiència, voltat d'enemics, hagué de passar per situacions ben difícils i ben amargues. I no per ell solament, sinó també per la seva muller, perquè a tretze anys, ja s'havia casat amb una princesa de Castella que es deia Elionor. Tots dos, a Saragossa, una vegada, van arribar a veure's presoners dels rics homes aragonesos, i Jaume, ardit i desesperat, va proposar a Elionor de fugir amb una corda per la finestra, durant la nit. Però la reina va tenir por i van haver de restar.

Una altra vegada, un noble aragonès, Pere d'Ahonés, arribà fins a voler desembeinar l'espasa contra Jaume. Però ara el rei ja no era una criatura: era un minyó de setze anys, molt ben plantat i molt fort, i encara que Pere d'Ahonés era un homenàs dels més forçuts i més valents d'Aragó, Jaume se li va llençar al damunt i el va subjectar pel braç, de manera que, malgrat tots els seus esforços, no va poder desembeinar l'espasa. Fugitiu, fou mort per un cavaller del rei.

Moltes altres aventures esdevingueren al rei Jaume durant la seva infantesa. Si les volem saber amb detall, no heu de fer sinó llegir la seva crònica o «Llibre dels Fets del rei En Jaume». Es un llibre molt bonic i molt alligonador, on són contats molts esdeveniments de la seva vida.

Josep Iglesias (Pólit)

Constructor d'Obres

Carrer dels Banys, núm. 19 - LA GARRIGA

sabons
Barange

YOGHOURT de qualitat superior

BORRELL

Anselm Clavé, 32 — Telèfon 72 — LA GARRIGA

CONFITERIA I PASTISSERIA

Mario Valls

Centre, 7

Telèfon 67

Carniceria de Juli Planas

Qualitat superior en xai i vedella

FARMACIA
PERFUMERIA● **TORRENT**

CALABRIA, 4 — Telèfon 88

Canari de La Garriga

Llúria, 23 — BARCELONA — Tel. 20905

Farmàcia i Perfumeria - Productes Fotogràfics - Laboratori d'anàlisi

R. Ferrandis

Telèfon 83

LA GARRIGA

Balneari Blancafort

La Garriga

Aigües termals radiatives - Reuma - Artritis - Hipertensió arterial
Enfermetats de la pell - Esgotats del sistema nerviós per «surmenage»
Padida intel·lectual - Convalescències - Post-operacions - etc. etc.

Especialitat en la taula de règim, en la qual es
segueix amb tota cura les prescripcions facultatives

Confort modern - Cuina excel·lent**Cura de repòs - Aire sec - Clima ideal**

Xampany
Castellblanch

Diploma d'honor en l'Exposició
Internacional de Barcelona 1929

CAVES A SANT SADURNÍ D'ANOIA

REPRESENTANT
Frederic Callís

Agent de Comerç col·legiat

C. Girona, 26 - 1.er 1.ª — — Barcelona

Josep Reig

Electricitat

GEL

Ferreteria

Francesc Siper

DENTISTA

LA GARRIGA
Torre Galvey - Telèfon, 101

VISITA:
dimarts i divendres, de 4 a 7

BARCELONA
Fontanella, 6, 1.º - Tel. 21740
VISITA:
dilluns, dimecres, dijous i dissabtes